

UKRAINIAN LABOR NEWS
Published semi-weekly by
The Ukrainian Labor News Ass'n
car. Fritchard & McGregor Sta.
Winnipeg, Man.
Subscription \$4.00 a year.
Telephone: St. John 1465

"УКРАїнськi РОБiтничi ВiСТИ"
часовий для робочого людю,
виходить два рази на тиждень
в середу і суботу.
Видат. Видавниче Стотаришче
"Українських Робітничих Вiсти"
ПЕРЕДПЛАТА \$4.00 НА РiК.
Редакція за оголошення не відповідає.
Рукописи не звертає ся.

UKRAINIAN LABOR NEWS
car. Fritchard & McGregor Sta.
Winnipeg, Man.

ДОСЛУЖИЛИСЬ

З кожним днем білогвардійська Польща все скорше коїть ся на край пропасти. Кожний день доносить вісті про отранну кризу в Польщі, про цілковиту економічну руйну. В Польщі голод, холод і тиф. Польське правління звертає ся до своїх і-кронвтедiв правління антант за по-мочю. Але набити вже своє відслужив і тепер нема йому за що платити. Платили, поки наймит був в сiльї виконувати свою роботу. Та й сiмї пни антант, після своїх великих побід, не чують ся в добрім здорозлю. У всіх краях велика економічна криза; всюди мiлiони безробітних, які не дають спокійно спати сильним капіталістичного свiта.

Опнівшись в критичнім положенні і побачивши, що правління Франції крім шран неїтв та амуніції нічого бiльше не може дати, панська Польща звернулася за по-мочю до свого давнього по-кровителя, президента Вилсона і його правління. Демократичне правління Вилсона не раз запомогало панську Польщу сружжм, амуніцією, літаками на війну проти большевиків, за що отримало від Польщі на десятки мiлiонiв доларів безбарвiстiх паперовiх посвідки. В сiй час правління Пiладуського вислало було до Америки заступника польського міністра фiнансiв Романа Рибарського, який недавно повернув до Варшави, нічого не скориставши в Злучених Державах. Своєю невдачу Рибарський пояснює тим, що американські банкіри боять ся за економічну будучи-ність Польщі і тому відмовились дати їй вкбуду помч.

Польські пани кидають ся за помочю на всі сторони. Кількох міністрiв кабінету Вітоса зрештiгувала. Польська, як і раніше, богата індустрія замирає. Віденський кореспондент ньюйорської газети "Call" пише, що зi всіх промислових підприємств в Польщі працюють лише фабрики амуніції і заводи та машини, що друкують паперові гроші. Але не зважаючи на те, що для вироблення цих паперових "грошiв" працюють спеціально заводи та машини, і що сi грошi дуже Польщі потрібні, вони її проте не спасуть. Не спасуть її тому, що сi "грошi" на світовім ринку не мають жодної вартості, бо за одного долара треба дати 700 польських марок. Польща не має чим забезпечити вартості своїх паперових "грошiв". Польща і так е по саму шию в дозах 11. 6 грудня м. р. польський міністер скарбу Стецький звернувся на конференцію репрезентантiв польської преси, яким він представив звiт з фiнансового стану Польщі. Після звiту міністра скарбу, Польща має за 1920 рік 60 мiлiардiв 611 мiлiонiв марок недобору. Державний довг Польщі на 1921 р. виносить 166 мiлiардiв марок.

В мирні часи в ткацьких фабриках Лодзі працювало 175 тисяч робітників, а тепер там працює всього 32 тисячі робітників.

У всіх найважливіших галузях промислу, — пише кореспондент ньюйорської газети "Call", — продуктивність спала на 75—90 процент. "Роботник", орган польських соціалістів типу Даїнського пише, що польська армія, котрою Пiладуський еше недавно зби-

рав ся зововати Сoвітську Росію, перетворилась в армію жебраків. Здемобілізовані жовіри вертають до дому в лахмітах без муска хліба. "Хоробрі" офіцери польської армії адрають з жовірів мудури. Повернувши до дому, жовіри замість відпочинку "находять" нужду.

А тимчасом, — пише кореспондент газети "Call", — в Польщі, позабиравши тепленькі місця, які тільки можна було дістати в бюрократичних польських установах, сидять 410 тисяч урядовців і розоряджують долею польських робітників і селян так, як їм захочеть ся.

Так виглядає тепер вижебрана польськими панамі у антантських правлінь самостійність і "независимість" Польщі. За два роки свого "самостійного" існування польський селянин і р-бiтник має заплаити капіталістам антант 166 мiлiардiв марок. А скільки крові, скільки жертв приніс той польський селянин і робітник, обороняючи інтереси своїх і чужих капіталістів. Задурений патріотичним шовінізмом, він йшов проти таких-же селян і робітників Росії і України і клав там свою темну голову за неясити-во, капіталістичного молоха антант. Голодний і холодний, він і нині адрає еше послідку свiтуну з українського селянина і робітника в Східній Галичині, забирає у него послідку худобу а його самого го-лит в табор. В тих самах зарезаних гнiлх таборах він вартує тих, котрі бились за свою і за його, польського робітника і селянина свободу, — жовірів червоної армії. Червона армія протягала т-варську руку помічи польському пролетаріату і котіла виврати його з кiтiв капіталізму, хотіла освободити польськi працюючі маси від тих 166 мiлiардiв довгiв. Але польська шляхта і ксьондзи морочили голову польському робітникові про Польщу "од морта до морта" і перди його проти рожа. Коли польський робітник домагав ся хліба, то пани та польські соціалі-зрадники казали йому йти на Україну, бо там е, мовляв, пшениця і цукор. Але скоро польська шляхта дістала з України пшеницю і цукор, то чимскорше вивезла се до Франції і там промiяла за о-ружжє і шранелі.

Всі гроші, які були визначені Польщі капіталістами антант, пішли на уоруження польської армії проти большевиків. Навість ті гроші, котрі були призначені для голодних дітей і матерей Польщі, пішли на шранелі.

Дня 4 січня в американській сенаті сенатор Рід заявив, що ті 40 мiлiонiв доларiв, котрі конгрес внасигував для голодних дітей Польщі, пішли на піддержку польської армії в її боротьбі проти радянських республік.

Нині Польща не воює з радянськими республіками; нині польське населення, після війни з радянськими республіками за інтереси капіталістiв антант, находити ся в крайній нужді, голоде і холоде; нині еше більше ніж попередно просить правління Пiладуського у капіталістiв антантiв помочи; псилає навіть до Америки свого міністра, але отримує всюди одну відповідь: ти не е в силі, заплатити дозвiг, ти не е в силі більше взовати проти радянських республік, тому можеш собі спокійно здихати. А французьке правління навіть "запросиде" до Парижа самого Пiладуського з його міністрами, щоби наочно від них дізнатись, чи зможуть вони еше кому раз зорганізувати проти радянських республік воєнну авантюру, бо радянськi правління відмовились заплатити французьким капіталістам царські довги. І так дня 15 січня в Парижі має бути рішення між представниками польської шляхти і імперіалістами Франції, чи польський голодний робітник має еше йти битись з робітниками радянських республік за те, щоби вони заплатили французь-

ським капіталістам царські дозги. Не зисемо, що на се скаже польський робітник тепер, але телеграма з Коленгазі з дня 12 грудня доносить, що московська "Правда" пише, що не Росія вина тепер Франції, а Франція — Росії. І що той кош, який Сoвітська Росія понесла в боротьбі з французською воєнною авантюрою, та ті знищені, які сi авантюри спричинили, перевисають довги царського правління Франції.

Если польськi робітництво і селянство пішло за покликком селян і робітників радянських республік і "освободилось" від "опіки" своїх і чужих капіталістів, то підваши рахунок свiм ранам, своему економічному зруйнованню, якого вони дочекались завдяки "політиці" своїх "опікунів" — французьких, англійських та американських капіталістiв, — вони побачили, що працюючі маси Польщі не тільки не винились своїм "опікунам" ніяких 166 мiлiардiв марок, але що вони, "опікуни", винні за ту руйну, за голод, за холод, за тиф, від чого нині терпить убоге населення Польщі. Та скорше чи пізніше працюючий народ Польщі се спізнає і піде саїсам за працюючими ма-синами радянських республік. І сям скорше обанкротить ся теперішнє польське білогвардійське правління, тим лише для польських робітників і селян. Волинськ.

МЕКБРАЙД ПРО СOВiТ-СЬКУ РОСiЮ.

Як вже відомо читачам "Укр. Роб. Вiсти", мiнувшо-го тижня гостив в Вінніпегі відомий американський журналіст і лектор, І. МекБрайд, який звидів мiнувшої зими Сoвітську Росію і написав славу книгу п. н. "Варгасов Soviet Russia" ("Варгасова Сoвітська Росія"). Він промовляв на кількох масових мітингах і в своїх промовах змалював житє під Сoвiтськими у всіх його областях. Ми подемо тут лише загальний огляд того, що він сказав в своїх промовах.

Перше признає за все, що нині робітники і селяни в со-вітських республіках осмигали і взагалі, що вони до сего часу здержали ся а навіть побороли всіх ворогів капіталістичного свiта — МекБрайд сльає славу і героїстичній Червоній армії. Ся армія, сльама своєю великою завдання, не-решити найбільшiх недостатків, голод і холод і віддає своє життя в обороні совітської власті. Через злочинну блокаду антантiв, в Росії нема нiні ані лікарських приладів, ані медичини, ані шпитальних средств. (Перед війною Росія спроваджувала дві третих медичини і лікарських приладів з Німеччини.) Через те мучи червоноармійців е о багато бiльшi, як жовіри інших ар-мій. МекБрайд бачив привезених з фронту жовірів, які були ранені шранеліма і мали позаванні свої голови замість баладажма — газетами "Правдою" і "Известиями". Він бачив серед зим червоноар-мійців по шпиталях, в яких було так само зимно, як і на дворі, і сi червоної герої лежали в лiжках одягнені в свої мундури. Через брак лікарських приладів ранені червоноармійцiам ампутовано (відрувано) ноги стожарськими пилками і звичайними ножами. Однак дух у цих червоноармійців сильний і непохитний і вони при відході на фронт і підчас повороту з поля бою, а навіть лежачи раненими в шпиталі — співають за звідси свій улюблений "Інтернаціонал".

МекБрайд бачив також велику пошту у російських робітників і селян, а головно у їх провідників. Він заявляє, що робітники і селяни в со-вітських республіках борять ся і терплять не лише за своє власне існування, не лише за вдержаннє совітської власті в Росії і на Україні, але і за освободженнє робітників цілого свiта від панування царської династії.

МекБрайд бачив також велику пошту у російських робітників і селян, а головно у їх провідників. Він заявляє, що робітники і селяни в со-вітських республіках борять ся і терплять не лише за своє власне існування, не лише за вдержаннє совітської власті в Росії і на Україні, але і за освободженнє робітників цілого свiта від панування царської династії.

МекБрайд бачив також велику пошту у російських робітників і селян, а головно у їх провідників. Він заявляє, що робітники і селяни в со-вітських республіках борять ся і терплять не лише за своє власне існування, не лише за вдержаннє совітської власті в Росії і на Україні, але і за освободженнє робітників цілого свiта від панування царської династії.

МекБрайд бачив також велику пошту у російських робітників і селян, а головно у їх провідників. Він заявляє, що робітники і селяни в со-вітських республіках борять ся і терплять не лише за своє власне існування, не лише за вдержаннє совітської власті в Росії і на Україні, але і за освободженнє робітників цілого свiта від панування царської династії.

МекБрайд бачив також велику пошту у російських робітників і селян, а головно у їх провідників. Він заявляє, що робітники і селяни в со-вітських республіках борять ся і терплять не лише за своє власне існування, не лише за вдержаннє совітської власті в Росії і на Україні, але і за освободженнє робітників цілого свiта від панування царської династії.

МекБрайд бачив також велику пошту у російських робітників і селян, а головно у їх провідників. Він заявляє, що робітники і селяни в со-вітських республіках борять ся і терплять не лише за своє власне існування, не лише за вдержаннє совітської власті в Росії і на Україні, але і за освободженнє робітників цілого свiта від панування царської династії.

МекБрайд бачив також велику пошту у російських робітників і селян, а головно у їх провідників. Він заявляє, що робітники і селяни в со-вітських республіках борять ся і терплять не лише за своє власне існування, не лише за вдержаннє совітської власті в Росії і на Україні, але і за освободженнє робітників цілого свiта від панування царської династії.

МекБрайд бачив також велику пошту у російських робітників і селян, а головно у їх провідників. Він заявляє, що робітники і селяни в со-вітських республіках борять ся і терплять не лише за своє власне існування, не лише за вдержаннє совітської власті в Росії і на Україні, але і за освободженнє робітників цілого свiта від панування царської династії.

МекБрайд бачив також велику пошту у російських робітників і селян, а головно у їх провідників. Він заявляє, що робітники і селяни в со-вітських республіках борять ся і терплять не лише за своє власне існування, не лише за вдержаннє совітської власті в Росії і на Україні, але і за освободженнє робітників цілого свiта від панування царської династії.

МекБрайд бачив також велику пошту у російських робітників і селян, а головно у їх провідників. Він заявляє, що робітники і селяни в со-вітських республіках борять ся і терплять не лише за своє власне існування, не лише за вдержаннє совітської власті в Росії і на Україні, але і за освободженнє робітників цілого свiта від панування царської династії.

МекБрайд бачив також велику пошту у російських робітників і селян, а головно у їх провідників. Він заявляє, що робітники і селяни в со-вітських республіках борять ся і терплять не лише за своє власне існування, не лише за вдержаннє совітської власті в Росії і на Україні, але і за освободженнє робітників цілого свiта від панування царської династії.

МекБрайд бачив також велику пошту у російських робітників і селян, а головно у їх провідників. Він заявляє, що робітники і селяни в со-вітських республіках борять ся і терплять не лише за своє власне існування, не лише за вдержаннє совітської власті в Росії і на Україні, але і за освободженнє робітників цілого свiта від панування царської династії.

МекБрайд бачив також велику пошту у російських робітників і селян, а головно у їх провідників. Він заявляє, що робітники і селяни в со-вітських республіках борять ся і терплять не лише за своє власне існування, не лише за вдержаннє совітської власті в Росії і на Україні, але і за освободженнє робітників цілого свiта від панування царської династії.

МекБрайд бачив також велику пошту у російських робітників і селян, а головно у їх провідників. Він заявляє, що робітники і селяни в со-вітських республіках борять ся і терплять не лише за своє власне існування, не лише за вдержаннє совітської власті в Росії і на Україні, але і за освободженнє робітників цілого свiта від панування царської династії.

МекБрайд бачив також велику пошту у російських робітників і селян, а головно у їх провідників. Він заявляє, що робітники і селяни в со-вітських республіках борять ся і терплять не лише за своє власне існування, не лише за вдержаннє совітської власті в Росії і на Україні, але і за освободженнє робітників цілого свiта від панування царської династії.

МекБрайд бачив також велику пошту у російських робітників і селян, а головно у їх провідників. Він заявляє, що робітники і селяни в со-вітських республіках борять ся і терплять не лише за своє власне існування, не лише за вдержаннє совітської власті в Росії і на Україні, але і за освободженнє робітників цілого свiта від панування царської династії.

Що дав мені ЖОВТНЕВИЙ ПЕРЕВОРОТ.

В 1917 році я жила в своїх родичів на селі. Батько мій працював в шкiрничій заводі. Жовтневий переворот селяни стринули з великою радістю. Минуло лише кілька місяців і селяни перекнались, що властє перемінилась а порядки все ті самі: земля у помішників, фабрики у капіталістiв, властє по давньому у буржуазі, а працюючий народ у правлєні тільки для ока — виходить в правління.

В той час в нашій місцевості розійшлась поголоска, що ізад границі приїхав якийсь Ленін. Сталось говірити, що Ленін, т. е. партія большевиків, е оборончен не тільки робітників, але і селян. Батько мій розвиний робітник, пояснв мені, до чого стремить партія большевиків.

Одного разу я почала з одним учителем на зборах сусперечку і кажу, що Ленін оборонєць всего бідного і пригнорченого народа, що тільки партія Леніна дає селянинові землю, Селяни з великою увагою і здивуванєм слухали моїх слів. Минуло еше немого часу. Приїжджає один московський робітник і каже: партія большевиків вяла властє. Тепер будуть соціалізовані всі фабрики і заводи — а земля, ліси, словом, все належить тільки до того, хто сам працює. Батько поїхав з тим московським робітником по селах, щоби пояснити народоваи, хто такі большевиків і їх словам більше вірили, чим ріжній брехні ріжних кулакiв, попів і т. д. Я довго не могла познайомити ся зі всім, що стало ся. Поїхала я в Москву: там побула в цукровій фабриці, бачу — управляє фабричний комітет. Тут мені стало ясно, що таке властє робітників. Я пошла на похорони тих жертв московського комітету, що паля з Леонтьєвських переулку. Я була на Червоній площі і тут ещє запригмiтла, що тепер на перших місцях стоять робітники.

Я слухала много бесідників, але не знала, хто вони. В товпi називали Троцького, Каменєва, Колонтаї. Мені захотілось вступити в партію. Я довго не знала, куди мені повернути ся і вернула до села. На моє щастє розпочали "партійний тиждень". Я ешеяк-же пішла до Волкiпольскому (волокитно виконавчого комітету) записати ся в партію. Але так як я мало знала, я поїхала учити ся в Москву, щоби потім пояснити в селі все нiве. Тут Колонтаї ещє прійснїла мене до курієрів при Центральнім Відділі Робітничім. Тут я часто розмовляла з тозарями, ходила на збори, читала книжки, а через три тижні мене післали до комуністичного університету імені Я. М. Свердлова учити ся.

На початку я не мала понятя, що і як робити, за що визна-ти ся і де будуть лекції і які. Нарешті я познайомилась зі всім. Візьму книжку, читаю, відчуваю, що книжка стала для мене зовсім зрозумілою, не так як було попередно. Много я тут довила ся, на вське питанє могла отримати добре подрібне поясненє з книжки і від лектора.

Через три місяці наука скінчилась і я поїхала до дому. Тепер я вже умію переводити збори, мітинги, писати протокколи, резолюції, помагати перебувати житє по новому.

В третю річницю жовтневої революції обдумуючи, що-ж дав мені сїй переворот, я з гордостью і радістю можу сказати: я стала людиною.

Селянка В. Глубоцька.

Торговельні трансакції со-вітської Росії.

Сoвітська Росія заклочила торговельні договори з Голією дією, Швейцарією і Данією. В Америці закупила вуголь і дркi, в Німеччині вагони і паровози, в Англії рілїнічні знаряди.

МекБрайд бачив також велику пошту у російських робітників і селян, а головно у їх провідників. Він заявляє, що робітники і селяни в со-вітських республіках борять ся і терплять не лише за своє власне існування, не лише за вдержаннє совітської власті в Росії і на Україні, але і за освободженнє робітників цілого свiта від панування царської династії.

МекБрайд бачив також велику пошту у російських робітників і селян, а головно у їх провідників. Він заявляє, що робітники і селяни в со-вітських республіках борять ся і терплять не лише за своє власне існування, не лише за вдержаннє совітської власті в Росії і на Україні, але і за освободженнє робітників цілого свiта від панування царської династії.

МекБрайд бачив також велику пошту у російських робітників і селян, а головно у їх провідників. Він заявляє, що робітники і селяни в со-вітських республіках борять ся і терплять не лише за своє власне існування, не лише за вдержаннє совітської власті в Росії і на Україні, але і за освободженнє робітників цілого свiта від панування царської династії.

МекБрайд бачив також велику пошту у російських робітників і селян, а головно у їх провідників. Він заявляє, що робітники і селяни в со-вітських республіках борять ся і терплять не лише за своє власне існування, не лише за вдержаннє совітської власті в Росії і на Україні, але і за освободженнє робітників цілого свiта від панування царської династії.